

עת"א 8878/02/14 - מקסים חרפוב (אסיר) בכלא כרמל נגד ועדת השחרורים - כלא כרמל, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 14-02-8878 חרפוב(אסיר) נ' משטרת ישראל/שירות בתי הסוהר-מחלקה האסיר ואח'
תיק חיוני:

בפני הרכב כב' השופטים:

עוודד גרשון [אב"ד]

כמאל סעב

תמר שרון- נתנאל

מקסים חרפוב ת"ז 320849383 (אסיר) בכלא כרמל
ע"י ב"כ עו"ד רומן קלוגרמן (מ.ה. 49431 סנ"צ)
נגד

1. ועדת השחרורים - כלא כרמל
2. מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)

פסק דין

השופט עוודד גרשון [אב"ד]:

1. זהו גלולה השני של עתירה נגד החלטת ועדת השחרורים ברשות כב' הנשיא בדים אהרונ מלמד שדחתה את בקשתו של העוטר לשחרורו על תנאי ממארה.

2. בהחלטתה מיום 15.12.2013 (**להלן - "ההחלטה הראשונה"**) קבעה ועדת השחרורים כדלקמן:

"**מדובר במאסר שני בפועל של אסיר לתקופה של שנה וחצי בגין עבירות של נהייה בשכירות, נהייה בקלות ראש, אי ציות להוראות שוטר, זיויף ראשון, נהייה ללא רשותן תקף וללא ביטוח בזמן פסילה.**

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין

עבירות אלה חמורות מאוד ונפוצות מכ怯ת מדינה המסקנת רכושם וחיהם של אזרחים רבים בכל אטר ומדי שבוע בשבוע מתרסים באמצעות מקדים של ניגה ללא רשות, ניגה בעת שכנות וניגה בעת פסילה הגורמים למוות של אזרחים פרטיים ושל משפחות שלמות ויש בהן עדות ככלעכם על מסוכנות של ממש.

האסיר קיבל הזדמנות לרצוי מאסר בעבודות שירות, החמץ אותה והוטל עליו בגין זאת מאסר של ממש כאמור. **לאסיר הרשות קודמות - האחת בסמים ו - 11 עבירות תעבורה.**

גם מאסר על תנאי לא הרתיע אותו והפר אותו בצורה חמורה.

האסיר השתמש בסמים ומשנת 2010 מטופל בסבוקס, נמצא כיום במעקב נארקולוגי ובתהליך הפחתה ובעת ביצוע העבירה היה תחת השפעת חשש. האסיר מודה בעבירותו ומ茲עך מחומרתן. הוצע לאסיר שילוב בפרויקט טיפול למתחזקים על ידי החליף סם אולם לא היה מעוניין בכך, עם זאת השתלב הטיפול משמר של NA וצדדים. מדובר בנהג שנוהג פעמי שלישית בפסילה.

לחובת האסיר בתקופת מאסרו חמ"ן שלילי בגין מעורבות בהברחת החליף סם. ובנוסף לכך נפתח לאסיר תיק בגין תפיסת חומר החשוד כסם בכלא "ニיצן" - פא 12-535822.

האסיר הופנה לרשות"א ורשות"א לא הציגה תוכנית לגביון. הוצאה בפנינו תוכנית של הגבי' היה יכול שלא/or ההפרות והחמצ"ן השלילי והתיק שנפתח, לא נראה לנו כמאינט את מסוכנות האסיר ועל כן אין אנו נעררים לבקשת האסיר ודוחים אותה".

.3 העותר השיג על ההחלטה הראשונה הנ"ל בעטירה לבית משפט זה (**עת"א 13-12-43159**). בפסק הדין שניtin ביום 9.1.14 החליט בית המשפט (**כב' השופטים שפירא (אב"ד), אליקים וטובר**) כי -

"**מעין בהחלטה עולה כי הוועדה סקרה, על בסיס עבורי של העותר, כי השקפת ממנו מסוכנות.** בעניין זה איננו סבורים כי נפל פגם בהחלטה. עם זאת, רכיב מרכזי בהחלטה ובמיוחד ההחלטה שלא לאמץ תוכנית שיקום שהוצאה על ידי הגבי' היכל, היה פועל יוצא של פתיחת תיק פא 12-535822 שענינו חקירה בחשד לביצוע עבירות סמיים.

בנוסף גם הוגג חם"ן אחר לעיון הוועדה.
ממידע שנמסר לנו היום, עולה כי תיק הפה הנ"ל נסגר לאחר
שנקבע בעניינו חסר אשמה.

בנסיבות אלו, סבורים אנו כי ראוי להחזיר את הדיון בעניינו של
הווטר לוועדת השחרורים אשר תשקל על רקע המידע
העדכני את עניינו של הווטר בשנית.
אשר על כן, ובשים לב ליתרת מסרו הקצרה, אנו מורים כי עניינו
של הווטר יוחזר לדין בפני ועדת שחרורים במועד קרוב ככל
שניתן כדי שכל הנתונים העדכניים בעניינו ישקולו על ידי
ועדת השחרורים.
נבהיר, למען הסר ספק, כי איןנו מביעים עמדה בכלל הנוגע לדין
שייה בפני הוועדה אשר תשקל את מגוון השיקולים לפי מיטב שפיטתה
ותיתן את החלטתה".

4. העניין אכן חזר לדין בפני ועדת השחרורים וזה שבה ווחילטה, ביום 19.1.14 (להלן - "ההחלטה
השנייה"), פעם נוספת, לדחות את בקשתו של הווטר לשחרור על תנאי ממסר. וכך כתבה הוועדה
בהחלטתה:

"התיק הוחזר לוועדה על ידי בית המשפט המחווזי בגיןוק
שבההחלטה הוועדה מצוין, בין היתר, גם שלאסיר תיק פתוח
שעניינו חקירת החשד לביצוע עבירות סמיים ואילו ממידע
שנמסר לבית המשפט המחווזי עוללה שתיק זה נסגר ויש על
הועדה לבדוק אם לאור זאת משנה היא את עמדתה שלא
לשחרר את האסיר ועם זאת ציין בית המשפט המחווזי "איןנו
מביעים עמדה בכלל הנוגע לדין שייה בפני הוועדה אשר תשקל
את מגוון השיקולים לפי מיטב שפיטתה ויתן את החלטתה".

במה שלאמר בהחלטת הוועדה מיום 15.12.2013, לאור
ה בגיןוקים אשר פורטו בהחלטה זו, שפרט לנושא התקיק הפתוח,
הינט חלק בלתי נפרד מהחלטתנו היום, שוכנענו לאחר בדיקה
יסודית של התקיק שהמשקל של התקיק הפתוח בהחלטת הוועדה
היה מזערני למדי וה בגיןוקים אשר פורטו כשלעצמם יש בהם
עליה רצינית לאי קבלת בקשתו של האסיר לשחרור מוקדם.
לאור מה שהושיבו בפניו היום הצדדים נוספים שהקשרו
"צדדים" והקשרים הנוספים בחינוך שעבר האסיר, אינם שייכים
לבעיות העיקריות של האסיר בתעבורה ואין בהן כדי לאין את
משמעותו של האסיר.

גם התוכנית של הגבי' תהיה יכולה מתיחסת לנושא הסמים אך

אין בה כל התייחסות לנושא העיקרי של מסוכנותו של האסיר והוא הרקע התעבורי וכן גם המסמך של מרפאת נ"ס מיום 7.10.2013 שהוצג בפניו היום.

המידע שהוצג בפניו היום והוכרז על ידינו כחסוי, אף הוא מחזק את מסוכנותו של האסיר.

לאור האמור, אין לנו געתרים לבקש את שחרורו מוקדם ואנו דוחים אותה".

.5. על ההחלטה השנייה הנ"ל הוגשה העתקה הנוכחית שלפניו (עת"א 14-02-8878).

הוותר, באמצעות בא כוחו עו"ד רומן קלגרמן מן הסנגוריה הציבורית, טען בפניו כי שגתה ועדת השחרורים בדחוותה את בקשתו לשחרור מוקדם.

הוותר טען כי שגתה הוועדה קמא בכך ש"יחסה משקל יתר למידע מודיעיני שהוצע לעיינה כחיזוק למסוכנותו של הוותר. לטענתו, ההחלטה הראשונה לדוחות את בקשתו לשחרור מוקדם התבבסה "(...)" בעיקר על קיומו של המידע המודיעיני וקיומו של תיק נספּ פתוֹנָה נגד הוותר אשר התבגר בהמשך כי נסגר בעילת "חסר אשמה"".

הוותר טען כי שגתה הוועדה בכך ש"שיקלה את קיומו של המידע המודיעיני גם בהחלטתה השנייה למרות שמידע זה כבר שימש כנימוק לדוחית בקשתו של הוותר לשחרור מוקדם בהחלטתה הראשונה וככזה לא ניתן לראות בו חלק מהנתונים העדכניים על פיהם היה על הוועדה לבחון מחדש את בקשת שחרורו המוקדם של הוותר".

הוותר טען כי המידע שהוצע לעיini הוועדה ואשר שימש עליי הוועדה כחיזוק למסוכנותו של הוותר התקבל בחודש מרץ 2013 וכי מידע זה אינו רלוונטי עוד במועד שבו נדונה בקשתו של הוותר לשחרור מוקדם וכי המשקל הריאי של מידע ייחיד ומושן זה הינו אפסי.

הוותר טען כי שגתה הוועדה בכך שבסיסה את ההחלטה לדוחות את בקשתו לשחרור מוקדם על כך שהוא לא עבר טיפול בתחום עבריות התעבורה וכי המסגרות הטיפוליות והשיקומיות בהן שולב במהלך מאסרו בתחום הסמיים, אין בהן כדי לאין את מסוכנותו. לטענתו, לא הוצג בפני הוועדה כל מידע על כך שהוצע לו לעבר טיפול בתחום התעבורה והוא סירב לו. אדרבא, מן המסמכים שהוצעו בפני הוועדה עולה כי לא קיים טיפול בתחום עבריות התעבורה במסגרת שב"ס בכלל או בכלל כרמל בפרט.

הוותר טען כי שחרורו של כל אסיר, הן שחרור על תנאי והן שחרור מלא, תומן בחובו פוטנציאלי למסוכנות לשולם הציבור ובתחומו. ואולם, החוקEEK מצא כי מן הראי לאפשר בחינה של מסוכנות זו בחלוף שני

שליש מתקופת המאסר על מנת לבדוק אם מסוכנותו של האסיר פחתה באופן שניית לשחרר אותו בלי לסכן באופן בלתי סביר את שלום הציבור.

עוד טען העוטר כי הוועדה קמא שגתה בכך שלא איזנה בעניינו במידה סבירה בין השיקולים השונים בעד ונגד שיחררו על תנאי וכי אילו עשתה כן, היהת מגיעה למסקנה כי יש מקום לשחררו המוקדם.

. 6. המשיבה מתנגדת לעתירה ומבקשת לדוחותה.

. 7. דין

א. לאחר עיון בשתי החלטותיה הנ"ל של ועדת השחרורים, בטענות באיו כח הצדדים ובמכלול נסיבות העניין, הגיעו למסקנה כי מן הדיון לדוחות את העתירה וכן יצא לחברי הנכבדים.

ב. סבורני כי החלטתה נשוא העתירה של הוועדה הינה החלטה סבירה ביותר ואין כל סיבה להתערב בה.

כמפורט בהחלטתה הראשונה של ועדת השחרורים, העוטר מרצה תקופת מאסר של שנה וחצי בגין עבירות של נהייה בשכרות, נהייה בקלות ראש, או ציות להוראות שוטר, זוף ראשון, נהייה ללא רישון תקף ולא ביטוח והכל בזמן היותו פסול מלנהוג. ולא זו בלבד אלא שמסתבר שהעוטר הורשע **שלוש פעמים** בנהייה בזמן פסילה.

צדקה הוועדה הנכבדה בקובעה כי העוטר מסוכן לציבור. מי שהורשע בעבירות כמפורט לעיל, לרבות **שלוש הרשעות בנהייה בזמן פסילה**, מעיד על עצמו כי הוא בז חוק ולהחלטות בית המשפט ופגין חוסר אכפתיות לשלוותם ולביטחונם של המשתמשים בדרך.

הנה כי כן, די בנסיבות האמורים, בלבד, כדי להצדיק את דחית העתירה לאור סעיף 9(1) ו9(3) לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001.

ג. בנוסף לדבר לעיל, עיננו במידע מודיעיני שהוצג לעיוננו ואשר הוצג גם בפני הוועדה קמא. מדובר במידע המתייחס להתנהלותו של העוטר בכלל. סבורני כי המידע האמור מצביע אף הוא

על מסוכנותו של העותר.

דומני כי בא כוח העותר לא דק פורטא בטענותיו בהקשר לעניין תוכנית השיקום. יש להבין את החלטת הוועדה כמו שאומרת שאין בתוכנית השיקום שהוצעה על ידי העותר כדי להביא לשיקומו של העותר **בהתנהלותו קשורה לעבירות תעבורה**.

לפיכך, גם אם לא הוצאה לעותר תוכנית שיקום בהקשר האמור, די בכך שאין בתוכנית השיקום שהוצעה על ידי העותר כדי ליתן פתרון שיקומי לביעתו של העותר בהקשר של עבירות תעבורה כדי להצדיק את דחיתת תוכנית השיקום שהוצעה על ידו.

ואולם, כאמור לעיל, גם ללא התייחסות לנושא השיקום, החלטת הוועדה סבירה לאור מסוכנותו הרבה של העותר כעולה מן העבירות בהן הורשע, מהרשעותיו הקודמות ומהמידע המודיעיני, כפיפורט לעיל.

8. אחרית דבר

אשר על כן ולאור כל האמור לעיל, אני מציע לדחות את העתירה.

עודד גרשון, שופט
[אב"ד]

השופט כמאל סעב:

אני מסכימם.

כמאל סעב, שופט

השופטת תמר שרון נתנאל:

עמוד 6

אני מסכימה.

תמר שרון-נתנאל, שופט

אשר על כן הוחלט, פה אחד, לדחות את העתירה.

ניתן היום, י"ח אדר ב תשע"ד, 20 במרץ 2014, בnocחות הצדדים.

תמר שרון-נתנאל
שופט

camsal sub, שופט

יעוד גרשון, שופט
[אב"ד]